

Salīdzinājumu, epitetu un personifikāciju izveide un noteikšana

SALĪDZINĀJUMĀ

vienu *lietu* salīdzina, satuvina ar citu, parādot, kas tām līdzīgs,

saule

kā

olas
dzeltenums

piem., *saule kā olas dzeltenums**. Var būt vēl neparastāki salīdzinājumi,

bites skrēja

kā

mazas,
dzeltenas
plastilīna
bumbiņas

piem., *bites skrēja kā mazas, dzeltenas plastilīna bumbiņas**.

Starp abiem salīdzināmajiem vārdiem rakstām vārdus *kā, tā kā, it kā*.

* Imants Ziedonis. *Dzeltenā pasaka*. No: Raksti, 8. sējums. Rīga : Nordik, 1997, 22.
ISBN 9984-510-14-X

EPITETS

rodas, ja

kādai lietai

piešķiram

neparastu
apzīmētāju,
īpašību.

Literārā darbā, piemēram, pasakā, drīkst lietai (arī parādībai, dzīvai būtni) piedēvēt tādu īpašību, kas parāda tikai tai raksturīgo, piem.,

raibs

mūžs*.

* Ziedonis, I. *Raibā pasaka*. No: Raksti, 8. sējums. Rīga : Nordik, 1997, 42. lpp.
ISBN 9984-510-14-X

Un te trīs piemēri vēl kādam paņēmienam jeb izteiksmes līdzeklim, ko sauc par **PERSONIFIKĀCIJU**.

*smakas nepadevās mežs nāca un nāca
zaļie koki cīnījās drosmīgi un pašreizliedzīgi**

Izveido pats vienu **personifikāciju**!

Kas ir persona?

Izveido vizuālu atgādni citiem, kā tekstā pazīt personifikāciju!

Parādiet grupā cits citam savu atgādni! Vienojieties, kura vislabāk izskaidro to, kas ir personifikācija! Kāpēc tā?

* Ziedonis, I. *Zaļā pasaka*. No: Raksti, 8. sējums. Rīga : *Nordik*, 1997, 38., 39.lpp.
ISBN 9984-510-14-X